

Hermanis Paukšs

VAMPĪRS
(pedagoģisks viencēliens)

Darbojas:

AUDZINĀTĀJS
AIJA
MAIJA
PAIJA
KAIJA
VAMPĪRS

GUĻAMISTABA ČETRĀM AUDZĒKNĒM. VISAS STĀV PIE SAVĀM GULTĀM.
IENĀK AUDZINĀTĀJS.

Audzinātājs. Aija Bērziņa!

Aija. Šeit!

Audzinātājs. Maija Liepiņa!

Maija. Šeit!

Audzinātājs. Paija Priedīte!

Paija. Šeit!

Audzinātājs. Kaija Ozoliņa!

Kaija. Šeit!

Audzinātājs. Gultās marš!

Meitenes. Audzinātāj!... Gribam pasaciņu!...

Audzinātājs. Labākā pasaciņa ir šāda – tupties, celties, tupties, celties, tupties, celties!

Gultās – marš! Ar labunakti!

Meitenes. Ar labunakti...

AUDZINĀTĀJS PROM, MEITENES AIZMIEG, PARĀDĀS VAMPĪRS, SŪC AIJAS
ASINIS.

Vampīrs. Gardas gan!... (Sūc atkal.)

AIJA KLIEGDAMA PIELEC KĀJĀS, VAMPĪRS NOSLĒPJAS, PĀRĒJĀS MEITENES
ARĪ KLIEGDAMAS PIELEC KĀJĀS.

Maija, Paija, Kaija. Kas bija?...
Aija. Man kāds iekoda kaklā...

Pārējās. Kur?

Audzinātājs. Kur?

Audzinātājs (ieskrien). Kas te notiek?!

Aija. Man kāds iekoda kaklā...

Audzinātājs. Labākās zāles pret odiem ir šādas – tupties, celties, tupties, celties, tupties, celties! Gultās – marš! Ar labunakti!

Meitenes. Ar labunakti...

Audzinātājs. Un bez jokiem! (Prom.)

MEITENES AIZMIEG, IZLIEN VAMPĪRS.

Vampīrs. Tā tāda tramīga... Pamēģināsim šito... (Sūc Maijas asinis.) Ā... Šitai ir vēl gardākas... (Sūc atkal.)

MAIJA KLIEGDAMA PIELEC KĀJĀS, VAMPĪRS NOSLĒPJAS, PĀRĒJĀS ARĪ KLIEGDAMAS UZRAUJAS NO GULTĀM.

Aija, Paija, Kaija. Kas bija?...

Maija. Man arī kāds iekoda...

Pārējās. Parādi!...

Maija. Šeit...

Paija. Šausmas...

Kaija. Tas taču nav ods...

Paija. Tādi zobi kā krokodilam...

Maija. Kā krokodilam?!

Aija. Un man tāds pats iekoda?!

Paija un Kaija. Tāds pats...

Visas. Šausmas... Audzinātāj!... Audzinātāj!... Audzinātāj!!!...

Audzinātājs (ieskrien). Kas te atkal notiek?!

Maija. Man arī kāds sakoda kaklu! Skatieties, cik briesmīgi zobi!

Audzinātājs. Marasms!... (Apskata Maijas kaklu.) Kura no jums sakoda Maijai kaklu?

Pārējās. Mēs nē...

Aija. Man arī ir tāpat sakosts...

Audzinātājs. Es, protams, cienu elegantus jokus... Un mana iemīļotākā asprātība ir šāda – tupties, celties, tupties, celties, tupties, celties! Gultās – marš! Ar labunakti!

Meitenes. Ar labunakti...

Audzinātājs. Es pastāvēšu šeit, lai pats savām acīm redzētu to, kurai zobi spiež! (Kad meitenes aizmigušas.) Nu tā... Šķiet, ka zobu nieze būs pārgājusi... (Prom.)

Vampīrs. Cūcība... Pat mierīgi pavakariņot neļauj... Ir nu gan laiki pienākuši... Tā... pie kuras mēs palikām?... Nu... pamēģināsim tagad šo... (Sūc Paijas asinis.) Kaifs!... (Turpina sūkt.) Katra nākamā – arvien gardāka... (Sūc.)

PAIJA KLIEGDAMA PIELEC KĀJĀS, PĀRĒJĀS – TŪLĪT AIZ VIŅAS, PAMANA MŪKOŠO VAMPĪRU, KLIEGDAMAS NOSLĒPJAS. IESKRIEN AUDZINĀTĀJS.

Audzinātājs. Tā! Katrai pacietībai reiz pienāk gals!... Kur jūs esat, mazgadīgās nelietes?!... Aija Bērziņa!

Aija (izlien). Šeit!
 Audzinātājs. Maija Liepiņa!
 Maija (izlien). Šeit!
 Audzinātājs. Paija Priedīte!
 Paija (izlien). Šeit!
 Audzinātājs. Kaija Ozoliņa!
 Kaija (izlien). Šeit!
 Audzinātājs. Tupties, celties, tupties, celties, tupties, celties! Gultās – marš! Ar labunakti!
 Kaija. Audzinātāj! Bet te kāds ir!
 Audzinātājs. Kur tad?
 Visas. Zem gultas!
 Audzinātājs. Zem kuras?
 Visas. Zem visām!
 Audzinātājs (apskatās). Ne zem vienas gultas neviena nav!
 Paija. Bet mani arī sakoda!
 Pārējās. Jā – mēs pašas redzējām!
 Audzinātājs. Marasms!... Ko tad jūs redzējāt, ja te neviena nav?! Krokodilu?
 Meitenes. Mēs nezinām...
 Audzinātājs. Ja nezināt, tad guliet!
 Meitenes. Audzinātāj!!!
 Audzinātājs. Kas vēl?
 Aija. Neejiet vēl prom!...
 Maija. Mums bail!...
 Paija. Izstāstiet pasaciņu!...
 Kaija. Kaut pavisam maziņu!...
 Audzinātājs. Es zinu tikai vienu pasaciņu.
 Meitenes. To nē!... Citu...
 Audzinātājs. Klausies, bērniņ, pasaciņu – suns atrada asaciņu!
 Meitenes. Un tālāk?
 Audzinātājs. Tālāk – rīt! Ar labunakti!
 Meitenes. Nē!!!
 Audzinātājs. Ja pēc minūtes nebūsit aizmigušas – es pats jūs visas sakodīšu!!! (Kad meitenes aizmigušas.) Marasms... (Prom.)
 Vampīrs. Nē... tā var iedzīvoties kuņģa čulā... Noprovēsim vēl ceturto, un tad jātin makšķeres... (Sūc Kaijas asinis.) O... tik gardu eksemplāru es vispār vēl neesmu sūcis... (Turpina sūkt.)

KAIJA KLIEDZ, PĀRĒJĀS TĀPAT, IESKRIEN AUDZINĀTĀJS.

Audzinātājs. Man pietiek!!!
 Vampīrs. Man arī! Tupties, celties, tupties, celties, tupties, celties!
 Audzinātājs. Vampīrs!!!... (Noģībst.)
 Meitenes. Vampīrs!...

Vampīrs. Aija Bērziņa!

Aija. Šeit!

Vampīrs. Maija Liepiņa!

Maija. Šeit!

Vampīrs. Paija Priedīte!

Paija. Šeit!

Vampīrs. Kaija Ozoliņa!

Kaija. Šeit!

Vampīrs. Un tagad... pateicībā par to, ka neļāvāt man nomirt badā... es izstāstīšu jums pasaciņu... Dzīvoja reiz vampīrs... un viņam nebija bērnu... Bet tad vienu dienu viņš skatās – uz grīdas kāds guļ... (Pienāk pie Audzinātāja.) Ar labunakti, meitenes!

Meitenes. Ar labunakti...

Vampīrs. Un guliet mierīgi – ar šito man pietiks ilgākam laikam!